

**ДВНЗ “ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ І.Я.ГОРБАЧЕВСЬКОГО МОЗ УКРАЇНИ”**

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор з навчально-педагогічної роботи

проф. А. Г. Шульгай

“ ” 2016 року

РОБОЧА НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА З ДИСЦИПЛІНИ

Латинська мова та основи медичної термінології

рівень підготовки	2-й рівень вищої освіти (магістр)
галузь знань	22 «Охорона здоров'я»
спеціальність	226 «Фармація»

2016-2017 навчальний рік

Розробники: канд.філол.наук, доцент кафедри іноземних мов Ворона І. І.

Схвалено на засіданні кафедри іноземних мов

Протокол від “31” серпня 2016 року № 1

Завідувач кафедри, доцент

І. А. Прокоп

©_____, 2016 рік

©_____, 2017 рік

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, напрям підготовки, освітньо-кваліфікаційний рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	
Кількість кредитів – 3	Галузь зань: 22 «Охорона здоров'я»	Нормативна	
	Спеціальність: 226 «Фармація»	Рік підготовки	
		1-й	1-й
Семестр			
I-й		II-й	
Лекції			
Загальна кількість годин – 90	Освітньо-кваліфікаційний рівень: спеціаліст	-	-
		Практичні	
		24 год	36 год
		Самостійна робота	
		14 год	16 год
		Вид контролю	
		Зараховано	
		Іспит	

Перелік компетентностей випускника

<i>Інтегральна компетентність</i>	Здатність використовувати поглиблені теоретичні та фундаментальні знання для ефективного розв'язування складних спеціалізованих задач та практичних проблеми під час професійної діяльності у галузі медицини або у процесі навчання, що передбачає уміння правильно вживати медичні терміни у професійному спілкуванні.
<i>Загальні компетентності</i>	ЗК1. Здатність застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях; ЗК 2. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професії; ЗК 3. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми; ЗК 4. Навички міжособистісної взаємодії; ЗК 5. Здатність навчатися; ЗК 6. Уміння приймати обґрунтовані рішення; ЗК 7. Здатність до самовдосконалення, адаптації та дії в нових ситуаціях, креативність; ЗК 8. Здатність до абстрактного мислення, аналізу, синтезу; ЗК 9. Готовність до саморозвитку, самореалізації, використання власного творчого потенціалу; ЗК 10. Знання та розуміння граматики латинської мови; ЗК 11. Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях; ЗК 12. Здатність вільно користуватись латинськими медичними термінами як засобом ділового міжнародного спілкування; ЗК 13. Здатність правильно вживати латинські терміни як усно так і письмово; ЗК 14. Здатність використання інформаційних технологій при вивченні латинської мови; ЗК 15. Здатність вчитися і бути сучасно освіченим, усвідомлювати можливість навчання впродовж життя; ЗК 16. Здатність працювати як самостійно, так і в команді; ЗК 17. Визнання морально-етичних аспектів досліджень і необхідності інтелектуальної доброчесності, а також професійних кодексів поведінки; ЗК 18. Готовністю до публічних виступів, зокрема за фахом, доводити власні висновки, пропозиції, аргументи тощо; ЗК 19. Здатність виконувати професійну діяльність відповідно до стандартів якості, а також володіти засобами їх впровадження.
<i>Спеціальні компетентності</i> (фахові)	<i>загально-фахові компетенції:</i> СК 1. Здатність показувати знання і розуміння граматики латинської мови; СК 2. Здатність показувати базові знання з хімії, біології, екології, анатомії, фармакології тощо; СК 3. Готовність до комунікації у письмовій та усній формах латинською мовою з метою вирішення завдань у майбутній професійній діяльності; СК 4. Здатність граматично правильно вживати анатомічно-гістологічні терміни, писати рецепти латинською мовою, перекладати клінічні діагнози у межах рівня поставлених

	задач для рішення професійних питань; СК 5. Володіння техніками встановлення професійних контактів та розвинутим професійним спілкуванням, у тому числі з використанням латинських медичних термінів; СК 6. Здатність нести особисту відповідальність за результати власної професійної діяльності; СК 7. Володіння навичками публічних виступів як перед українською, так і перед зарубіжною аудиторією; СК 8. Здатність самостійно набувати за допомогою інформаційних технологій і використовувати у практичній діяльності нові знання та навички; СК 9. Здатність структурувати й інтегрувати знання з різних галузей професійної діяльності та готовністю творчо використовувати і розвивати ці знання під час рішення професійних завдань. СК 10. Здатність комунікувати з колегами з даної області щодо наукових досягнень, як на загальному рівні, так і на рівні спеціалістів, обговорювати наукові теми, використовуючи у професійному спілкуванні латинські медичні терміни; <i>спеціально-фахові компетенції:</i> <u>у науково-дослідницькій діяльності:</u> СК 11. Здатність узагальнювати і критично оцінювати результати, отримані вітчизняними та зарубіжними дослідниками, виявляти перспективні напрямки, складати програму власних досліджень; СК 12. Здатність обґрунтовувати актуальність, теоретичне та практичне значення обраної теми наукового дослідження; СК 13. Здатність проводити самостійні дослідження у відповідності до розробленої програми; СК 14. Здатність представляти результати проведеного дослідження науковій спільноті у вигляді статті або наукової доповіді.
--	--

Формування компетентностей майбутніх фахівців медичної сфери розглядається як єдиний взаємопов'язаний процес, що дозволяє вдосконалювати їх спеціальні навички та вміння. Під час вивчення латинської мови студенти вдосконалюють навички роботи з довідниковою літературою латинською мовою та іншими інформаційними ресурсами (словниками, довідниками, енциклопедіями, мережею Інтернет).

Студент повинен оволодіти фахово-значущими компетенціями, необхідними для власної діяльності у галузі медицини з використанням латинської мови, мати вміння і навички вживання медичної термінології у діловій сфері. При цьому, навчально-виховний процес у виші повинен вибудовуватися відповідно до вимог сьогодення, максимально моделюючи майбутню професійну діяльність фахівців медичної сфери і удосконалюючи таким чином фахово-значущі компетенції, а саме:

ЧИТАННЯ

- ✓ Розвиток вмінь і навичок різних видів читання: ознайомлювального, вивчаючого, переглядового;
- ✓ Подальше вдосконалення навичок пошуку, вилучення та обробки інформації, включаючи роботу у мережі Інтернет;
- ✓ Розвиток навичок роботи з оригінальною медичною лексикою, спеціальною літературою;

ГОВОРІННЯ МОНОЛОГІЧНЕ МОВЛЕННЯ

- ✓ Удосконалення вмінь і навичок використання у професійному мовленні латинських медичних термінів;

НАПИСАННЯ

- ✓ Розвиток навичок перекладу автентичної медичної літератури загального і фахового наповнення;
- ✓ Розвиток навичок грамотного написання рецептів латинською мовою;
- ✓ Формування навичок написання клінічних діагнозів латинською мовою.

ПЕРЕКЛАД

- ✓ Удосконалення навичок володіння лексико-граматичними категоріями адекватного перекладу;
- ✓ Розвинення базових навичок письмового перекладу: письмовий переклад медичного тексту з латинської мови і навпаки;
- ✓ Розвинення базових навичок усного перекладу медичних термінів латинською мовою і навпаки.

ЗМІСТ ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ, СФОРМУЛЬОВАНИЙ У ТЕРМІНАХ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Програмні результати навчання

Результати навчання. Здобувач вищої освіти повинен бути здатним:

1. Пропонувати вирішення ситуації, планувати роботу, пояснювати чому обрав рішення, реконструювати ситуацію, узагальнювати, стандартизувати.
2. Аналізувати отриману інформацію, окремі її елементи, висловлювати припущення, гіпотези та робити певні висновки на основі аналізу фактів.
3. Вміти дотримуватись загальноприйнятих норм поведінки та моралі в міжособистісних відносинах.
4. Вміти донесення до зацікавлених осіб інформації, ідей, проблем, рішень та власного досвіду в галузі професійної діяльності.
5. Вміти збирати, накопичувати, передавати та аналізувати інформацію з різних джерел.
6. Засвоїти основні принципи професійного спілкування латинською мовою.
7. Оволодіти основними формами мовленнєвого етикету для професійного спілкування.
8. Опанувати основи ведення ділової документації латинською мовою; використовуючи засоби службово-ділового мовлення, оформляти основні зразки ділових паперів; оволодіти науковими принципами правопису і використовувати їх у процесі професійного спілкування.
9. Знати основи граматики: синтаксичні та морфологічні особливості латинської мови мов (практичне застосування);
10. Володіти базовими навичками мовлення, необхідними для читання оригінальної літератури.
11. Уміти читати та розуміти фахову іншомовну літературу; перекладати медичні терміни з латинської на рідну мову та навпаки; проводити усний обмін інформацією в процесі повсякденних контактів з метою отримання інформації, необхідної для вирішення певних завдань діяльності.
12. Збирати, обробляти та аналізувати інформацію в області граматики латинської мови.
13. Використовувати усно і письмово грамотну латинську медичну термінологію.
14. Виявляти знання і вміння використовувати у професійній діяльності медичні терміни, латинські афоризми та крилаті вирази.

15. Використовувати інформаційні технології при вивченні латинської мови.
16. Вміти перекладати з латинської мови на українську і з української на латинську анатомічні, гістологічні, деякі біологічні і фармацевтичні терміни, прості фрази, знати афоризми.
17. Визначати частини (компоненти) складного терміна, розуміти етимологію терміна-композиції, розуміти інформативне навантаження термінів та визначення загального змісту термінів-композицій.
18. Вміти виділити в назвах лікарських препаратів частотні відрізки і визначати їх інформативність.
19. Використовувати при утворенні клінічних термінів грецькі еквіваленти латинських іменників першої, другої, третьої, четвертої відмін, прикметників першої і другої груп, терміноутворення за допомогою латинських суфіксів, латинських і грецьких префіксів та латинсько-грецьких числівникових префіксів.
20. Використовувати та аналізувати знання з античної міфології.
21. Збирати інформацію про діяльність таких визначних античних представників медицини, як Гіпократ, Цельс, Гален та ін.
22. Проаналізувати вплив латинізмів на сучасну українську мову.

Програмні результати навчання	
Знання	1. Здатність показувати знання і розуміння граматики латинської мови. 2. Здатність показувати базові знання з хімії, біології, екології, анатомії, фармакології тощо. 3. Здатність структурувати й інтегрувати знання з різних галузей професійної діяльності та готовністю творчо використовувати і розвивати ці знання під час рішення професійних завдань. 4. Знати основи граматики: синтаксичні та морфологічні особливості латинської мови (практичне застосування). 5. Використовувати та аналізувати знання з античної міфології. 6. Знати до 1000 лексичних і словотворчих одиниць. 7. Знати словникову форму всіх частин мови, що визначаються в курсі. 8. Знати відміни іменників і прикметників. 9. Знати афікси, числівники, числівники як префікси. 10. Знати прислівники і займенники, що вживаються в рецептах та клінічній термінології. 11. Знати 50-70 крилатих латинських виразів та клінічних ідіом.
Уміння	1. Вміти дотримуватись загальноприйнятих норм поведінки та моралі в міжособистісних відносинах. 2. Вміти донесення до зацікавлених осіб інформації, ідей, проблем, рішень та власного досвіду в галузі професійної діяльності. 3. Вміти збирати, накопичувати, передавати та аналізувати інформацію з різних джерел. 4. Здатність граматично правильно вживати анатомічно-гістологічні терміни, писати рецепти латинською мовою, перекладати клінічні діагнози у межах рівня поставлених задач для рішення професійних питань. 5. Здатність набувати за допомогою інформаційних технологій і використовувати у практичній діяльності нові знання та навички. 6. Здатність обґрунтовувати актуальність, теоретичне та практичне значення обраної теми наукового дослідження. 7. Вміти правильно писати латинські літери. 8. Уміти вільно читати латинською мовою. 9. Вміти грамотно писати латинську частину рецепта.

	10. Вміти утворювати латинською мовою назви солей, кислот, оксидів. 11. Визначати частини (компоненти) складного терміна, розуміти етимологію терміна-композиції, розуміти інформативне навантаження термінів та визначення загального змісту термінів-композицій. 12. Вміти виділити в назвах лікарських препаратів частотні відрізки і визначати їх інформативність. 13. Використовувати при утворенні клінічних термінів грецькі еквіваленти латинських іменників першої, другої, третьої, четвертої відмін, прикметників першої і другої груп, терміноутворення за допомогою латинських суфіксів, латинських і грецьких префіксів та латинсько-грецьких числівникових префіксів. 14. Проаналізувати вплив латинізмів на сучасну українську мову. 15. Уміти читати та розуміти фахову іншомовну літературу; перекладати медичні терміни з латинської на рідну мову та навпаки; проводити усний обмін інформацією в процесі повсякденних контактів з метою отримання інформації, необхідної для вирішення певних завдань діяльності.
Комунікація	1. Готовність до комунікації у письмовій та усній формах латинською мовою з метою вирішення завдань у майбутній професійній діяльності. 2. Володіння навичками публічних виступів як перед українською, так і перед зарубіжною аудиторією. 3. Здатність комунікувати з колегами з даної області щодо наукових досягнень, як на загальному рівні, так і на рівні спеціалістів, обговорювати наукові теми, використовуючи у професійному спілкуванні латинські медичні терміни. 4. Володіти базовими навичками мовлення, необхідними для читання оригінальної літератури. 5. Володіння техніками встановлення професійних контактів та розвинутих професійним спілкуванням, у тому числі з використанням латинських медичних термінів. 6. Здатність представляти результати проведеного дослідження науковій спільноті у вигляді статті або наукової доповіді.
Автономія і відповідальність	1. Здатність проводити самостійні дослідження у відповідності до розробленої програми. 2. Здатність нести особисту відповідальність за результати власної професійної діяльності. 3. Здатність узагальнювати і критично оцінювати результати, отримані вітчизняними та зарубіжними дослідниками, виявляти перспективні напрямки, складати програму власних досліджень. 4. Здатність адаптуватись до нових ситуацій та приймати відповідні рішення. 5. Здатність усвідомлювати необхідність навчання впродовж усього життя з метою поглиблення набутих та здобуття нових фахових знань. 6. Здатність відповідально ставитись до виконуваної роботи, самостійно приймати рішення, досягати поставленої мети з дотриманням вимог професійної етики.

Матриця компетентностей

Класифікація компетентностей за НРК	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія і відповідальність
-------------------------------------	--------	--------	-------------	------------------------------

				Відповідальність
Загальні компетенції				
1. Здатність застосовувати набуті знання у практичних ситуаціях	+	+		
2. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професії	+			
3. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми		+		
4. Навички міжособистісної взаємодії				+
5. Здатність навчатися		+		
6. Уміння приймати обґрунтовані рішення	+	+		
7. Здатність до самовдосконалення, адаптації та дії в нових ситуаціях, креативність				+
8. Здатність до абстрактного мислення, аналізу, синтезу		+		
9. Готовність до саморозвитку, самореалізації, використання власного творчого потенціалу				+
10. Знання та розуміння граматики латинської мови	+			
11. Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях		+		
12. Здатність вільно користуватись латинськими медичними термінами як засобом ділового міжнародного спілкування			+	
13. Здатність правильно вживати латинські терміни як усно так і письмово			+	
14. Здатність використання інформаційних технологій при вивченні латинської мови		+		
15. Здатність вчитися і бути сучасно освіченим, усвідомлювати можливість навчання впродовж життя				+
16. Здатність працювати як самостійно, так і в команді				+
17. Визнання морально-етичних аспектів досліджень і необхідності інтелектуальної доброчесності, а також професійних кодексів поведінки				+
18. Готовністю до публічних виступів, зокрема за фахом, доводити власні висновки, пропозиції, аргументи тощо			+	
19. Здатність виконувати професійну діяльність відповідно до стандартів якості, а також володіти засобами їх впровадження		+		
Спеціальні (фахові) компетенції				
1. Здатність показувати знання і розуміння граматики латинської мови	+	+		
2. Здатність показувати базові знання з хімії, біології, екології, анатомії, фармакології тощо	+	+		
3. Готовність до комунікації у письмовій та усній формах латинською мовою з метою вирішення			+	

завдань у майбутній професійній діяльності				
4. Здатність граматично правильно вживати анатомічно-гістологічні терміни, писати рецепти латинською мовою, перекладати клінічні діагнози у межах рівня поставлених задач для рішення професійних питань		+	+	
5. Володіння техніками встановлення професійних контактів та розвинутим професійним спілкуванням, у тому числі з використанням латинських медичних термінів		+	+	
6. Здатність нести особисту відповідальність за результати власної професійної діяльності				+
7. Володіння навичками публічних виступів як перед українською, так і перед зарубіжною аудиторією				
8. Здатність самостійно набувати за допомогою інформаційних технологій і використовувати у практичній діяльності нові знання та навички		+		
9. Здатність структурувати й інтегрувати знання з різних галузей професійної діяльності та готовністю творчо використовувати і розвивати ці знання під час рішення професійних завдань	+	+		+
10. Здатність комунікувати з колегами з даної області щодо наукових досягнень, як на загальному рівні, так і на рівні спеціалістів, обговорювати наукові теми, використовуючи у професійному спілкуванні латинські медичні терміни			+	
11. Здатність узагальнювати і критично оцінювати результати, отримані вітчизняними та зарубіжними дослідниками, виявляти перспективні напрямки, складати програму власних досліджень				+
12. Здатність обґрунтовувати актуальність, теоретичне та практичне значення обраної теми наукового дослідження				+
13. Здатність проводити самостійні дослідження у відповідності до розробленої програми				+
14. Здатність представляти результати проведеного дослідження науковій спільноті у вигляді статті або наукової доповіді			+	+

2. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА І СТРУКТУРА ДИСЦИПЛІНИ

Програма з дисципліни *«Латинська мова та основи медичної термінології»* для студентів вищих медичних навчальних закладів освіти України III-IV рівнів акредитації складена для спеціальності 226 «Фармація», галузі знань 22 «Охорона здоров'я», для освітньо-кваліфікаційного рівня «Спеціаліст» із кваліфікацією «Магістр фармації».

Програма складена відповідно до навчального плану підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «Спеціаліст» відповідних кваліфікацій та спеціальностей у вищих навчальних закладах МОЗ України з урахуванням стандарту вищої освіти другого рівня підготовки здобувачів вищої освіти, примірних навчальних планів і робочих навчальних планів, обговорених і затверджених на засіданні Вченої Ради ДВНЗ «Тернопільський державний медичний університет імені І. Я. Горбачевського МОЗ України» 31.05.2016 Протокол №18 та введених в дію наказом ректора по університету № 225 від 01.06 2016 р.

Термін вивчення навчальної дисципліни «Латинська мова та основи медичної термінології» здійснюється студентами на 1 курсі, в I та II семестрах.

Програма дисципліни «Латинська мова» включає вивчення таких тем:

- Основи фармацевтичної термінології. Коротка історія латинської мови. Алфавіт. Вимова голосних приголосних, буквосполучень.
- Наголос. Довгота та короткість складу.
- Іменник. Граматичні категорії іменника. Словникова форма. Визначення основи іменників. I відміна іменників. Неузгоджене означення.
- Найуживаніші прийменники у фармацевтичній термінології. Грецькі іменники I відміни. Грецькі дублети іменників I відміни. Словотворчі елементи. Найуживаніші грецькі префікси. Кінцеві терміноелементи I відміни.
- Дієслово. Чотири дієвідміни. Основа теперішнього часу. Основні форми. Наказовий спосіб 2 особа однини та множини. Фармацевтичні фразеологізми.
- Дійсний спосіб теперішнього часу активного і пасивного станів. 3-я особа однини і множини. Дієслово «esse». Словотворчі елементи дієслівного походження. Умовний спосіб теперішнього часу активного та пасивного станів, 3-я особа однини та множини. Дієслово *fiō, fiēti*. Вживання умовного способу у фармацевтичній термінології.
- Рецепт, його граматична структура, моделі рецептурних прописів. Граматична структура рецептурної фрази. Розгорнуті і скорочені прописи рецептів.
- II відміна іменників. Іменники чоловічого роду. Винятки щодо роду. Відмінювання. Грецькі дублети іменників чоловічого роду II відміни. Словотворчі елементи. Іменники II відміна середнього роду. Грецькі дублети іменників середнього роду II відміни. Словотворчі елементи. Прізвища у назвах лікарських засобів.
- Прикметник. Граматичні категорії. Дві групи прикметників, їх ознаки. Словникова форма прикметників. Визначення основи. Прикметники I-II відмін. Узгодження прикметників з іменниками I-II відмін. Місце прикметників у

фармацевтичних термінах. Грецькі дублети прикметників I-II відмін. Словотворчі елементи. Дієприкметник минулого часу пасивного стану у фармацевтичній термінології. Основні моделі фармацевтичних термінів. Багаточленні найменування.

- Третя відміна іменників. Основа іменника. Три типи відмінювання (приголосний, голосний, мішаний типи). Іменники чоловічого роду III відміни. Винятки з правил про рід. Грецькі дублети іменників чоловічого роду III відміни. Словотворчі елементи. Назви лікарських засобів з іменником *liquor*.

- Іменники жіночого роду III відміни. Винятки з правил про рід. Грецькі дублети іменників жіночого роду III відміни. Словотворчі елементи.

- Іменники середнього роду III відміни. Винятки з правил про рід. Грецькі дублети іменників середнього роду III відміни. Словотворчі елементи. Особливості відмінювання деяких іменників III відміни. Відмінювання іменників III відміни грецького походження. Словотворення. Словотворчі елементи грецьких іменників III відміни.

- Прикметники III відміни. Три групи прикметників III відміни. Грецькі дублети і словотворчі елементи прикметників III відміни. Дієприкметник теперішнього часу активного стану у фармацевтичній термінології.

- IV відміна іменників. Відмінювання. Словотворення. Грецькі дублети та словотворчі елементи. Фармацевтична фразеологія.

- V відміна іменників. Відмінювання. Вживання іменника “species” у фармацевтичній термінології.

- Назви хімічних елементів кислот, оксидів та основ. Назви солей та кислотних, вуглеводневих радикалів. Назви складних ефірів. Лікарські препарати та назви хімічних сполук у косметології.

- Ботанічна номенклатура. Граматичні моделі ботанічних назв. Фармацевтичні назви рослин. Ботанічна номенклатура у косметології.

- Номенклатура лікарських засобів. Назви водних, спиртових і ефірних витяжок із рослинної сировини. Систематичні та тривіальні назви лікарських засобів.

- Фармацевтичні частотні відрізки в назвах препаратів, що вказують на хімічний склад препарату. Фармацевтичні частотні відрізки в назвах препаратів, що вказують на терапевтичну та фармакологічну дії. Назви комбінованих препаратів. Товарні знаки готових лікарських препаратів. Найменування вітамінів та полівітамінів. Назви ферментних та гормональних препаратів.

- Найважливіші рецептурні скорочення.

- Латинська номенклатура лікарських форм. Оформлення рецептів на тверді лікарські засоби.

- Латинська номенклатура лікарських форм. Оформлення рецептів на м'які лікарські засоби.

- Латинська номенклатура лікарських форм. Оформлення рецептів на рідкі лікарські засоби.

- Ступені порівняння прикметників. Особливості утворення ступенів порівняння прикметників. Вживання ступенів порівняння прикметників у ботанічній номенклатурі.

- Прислівники та займенники, що вживаються в рецептурі. Числівник. Словотворення за допомогою числівників.

- Загальні відомості про клінічну термінологію. Способи творення клінічних термінів. Найпоширеніші суфікси та префікси у клінічній термінології. Латинські та грецькі прийменники в ролі префіксів у фармацевтичній термінології.

- Найпоширеніші грецькі кінцеві терміноелементи. Латинсько-грецькі дублети іменників та прикметників.

Тематичні плани практичних занять, СРС забезпечують реалізацію у навчальному процесі всіх тем, які входять до складу дисципліни.

3. МЕТА ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою вивчення латинської мови для спеціальності «Фармація» у медичних та фармацевтичних вузах є підготовка спеціалістів, здатних свідомо й грамотно вживати на практиці сучасну фармацевтичну та основи клінічної латинської термінології.

Латинська та грецька мови до теперішнього часу є основним джерелом розвитку й поновлення термінологічних систем різних галузей науки, у тому числі фармації й медицини. Латинські найменування лікарських засобів вживаються як офіційні в багатьох національних фармакопеях, у Міжнародній фармакопеї й виданнях Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВОЗ). У деяких країнах світу, в тому числі й у нашій країні, рецепти виписуються латинською мовою. Знання основ латинської граматики, спеціальної лексики й основного греко-латинського словотворчого фонду забезпечує професійну термінологічну грамотність спеціаліста, водночас значно підвищує його загально-культурний рівень.

Навчання предмету “Латинська мова” у медичному та фармацевтичному вузах на спеціальностях “Фармація” повинне носити термінологічну спрямованість, інтегруватись зі спеціальними дисциплінами: фармакологією, ботанікою, фармакогнозією, фармацевтичною хімією, аптечною та заводською технологією лікарських форм, дисциплінами медико-біологічного циклу. Особливу увагу в процесі навчання необхідно приділяти питанням утворення спеціальних термінів та номенклатурних найменувань, а також на інтеграцію між курсом латинської мови та деякими клінічними дисциплінами. Для досягнення високого рівня професійної грамотності слід звертати увагу на правопис слів та терміноелементів грецького походження, засвоєння основної маси частотних відрізків доцільно проводити паралельно з вивченням теми «Номенклатура лікарських засобів» та основних способів словотворення, що вживаються в тривіальних найменуваннях лікарських препаратів. Передбачається ознайомлення студентів з медичною та фармацевтичною термінологією, що представлена у відповідних міжнародних номенклатурах (анатомічна, біологічна).

Оскільки в процесі підготовки сучасного спеціаліста-фармацевта вивчаються деякі медичні дисципліни, програма передбачає засвоєння студентами певного об'єму лексики, принципів словотворення й основних греко-латинських словотвірних елементів, що вживаються в клінічній термінології.

Латинська мова як навчальна дисципліна:

а) є однією з найважливіших дисциплін у системі вищої фармацевтичної освіти. Її вивчення надає студентові базову підготовку для оволодіння дисциплінами хімічного (хімією, фармакогнозією); медико-біологічного (фізіологією, патологією, фармакологією); технологічного (аптечною і заводською технологією ліків, технологією парфумерно-косметичних засобів) профілів.

б) базується на знанні рідної іноземних мов. Інтегрується в процесі вивчення з кафедрами анатомії, гістології, біології, загальної хімії, фармакології в обсязі, необхідному для розуміння та засвоєння термінів вищезгаданих дисциплін;

б) вивчення фармацевтичної термінології закладається на базі оволодіння лексичним матеріалом греко-латинського походження. В майбутній професії це забезпечує грамотність фармацевтів, а також міжнародне термінологічне порозуміння між фахівцями.

Саме латинські та грецькі терміносистеми складають основу професійної підготовки фармацевта. Орфографічно грамотно писати і граматично правильно вживати латинські медичні терміни повинен кожен фармацевт, оскільки це засвідчує мовну культуру людини і прикрашає професійну мову будь-якого фахівця. Вивчення дисципліни «Латинська мова» допомагає набутти практичні уміння і навички використання фахової латиномовної термінології в навчальній, науковій та практичній діяльності. Оволодіння основами латинської мови надасть студентам можливість правильно читати, писати і перекладати спеціальні фармацевтичні терміни, допоможе зрозуміти написання рецептів та назв лікарських препаратів, сприятиме опановувати ботанічну номенклатуру. Навчання термінологічної латини означає також створення передумов для усвідомленого засвоєння терміноелементів греко-латинського походження, що увійшли до відповідної субмови фармацевтів.

Підготовка фахівців, яким потрібні знання латинської мови, вимагає не тільки теоретичної підготовки, але й різнобічних практичних навичок і вмінь для написання та правильного розуміння рецепта.

Організація навчального процесу здійснюється за кредитно-модульною системою відповідно до вимог Болонського процесу.

Основним завданням при викладанні латинської мови є навчити студентів знати, розуміти, свідомо, грамотно та творчо застосовувати фармацевтичні терміни латинською мовою, так само як і слова греко-латинського походження в українській транскрипції. В цьому аспекті викладання латинської мови повинно бути тісно пов'язане із іншими дисциплінами: біологією, фармакологією, фармакогнозією, анатомією, терапією та ін.

Після закінчення вивчення курсу латинської мови й основ латинської медичної термінології **студент повинен вміти:**

- правильно писати латинські літери;
- вільно читати латинською мовою;
- вміти перекладати з латинської мови на українську і з української на латинську анатомічні, гістологічні, деякі біологічні і фармацевтичні терміни, прості фрази, знати афоризми;
- визначати частини (компоненти) складного терміна, розуміти етимологію терміна-комполита, розуміти інформативне навантаження термінів та визначення загального змісту термінів - композитів;
- вміти грамотно писати латинську частину рецепта;
- вміти утворювати латинською мовою назви солей, кислот, оксидів;
- вміти виділити в назвах лікарських препаратів частотні відрізки і визначати їх інформативність.

Студент повинен знати:

- до 1000 лексичних і словотворчих одиниць;
- словникову форму всіх частин мови, що визначаються в курсі;

- відміни іменників і прикметників;
- дієвідміни;
- афікси, числівники, числівники як префікси;
- прислівники і займенники, що вживаються в рецептах та клінічній термінології;
- 50-70 крилатих латинських виразів та клінічних ідіом.

Схвалено на засіданні кафедри іноземних мов
 „23” червня 2016 року, протокол № 14
 Завідувач кафедри, доц. І. А. Прокоп

4. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Програма дисципліни структурована 30 тем.

Видами навчальних занять згідно з навчальним планом є:

- А)** практичні заняття (семінарські заняття);
- Б)** самостійна робота студентів;
- В)** консультації.

Практичні заняття (семінарські заняття) передбачають детальний розгляд студентами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни з викладачем і формування вміння та навичок їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання студентом сформульованих завдань та вирішення ситуаційних задач.

Самостійна робота студентів передбачає оволодіння студентом навчальним матеріалом, а саме самостійне опрацювання окремих тем навчальної дисципліни у час, вільний від обов'язкових навчальних занять, а також передбачає підготовку до усіх видів контролю. Навчальний матеріал дисципліни, передбачений робочим навчальним планом для засвоєння студентом у процесі самостійної роботи, виноситься на підсумковий контроль поряд з навчальним матеріалом, який опрацьовувався при проведенні аудиторних занять.

Консультації (індивідуальні або групові) проводяться з метою допомоги студентам розібратись та роз'яснити складні для самостійного осмислення питання, вирішити складні проблеми, які виникли при самостійному опрацюванні навчального матеріалу при підготовці до практичного заняття, підсумкового заняття.

При вивченні дисципліни використовують адекватні методи навчання.

За джерелами знань використовують методи навчання: словесні – розповідь, пояснення, лекція, інструктаж; наочні – демонстрація, ілюстрація; практичні – практична робота, написання вправ, діагнозів, рецептів латинською мовою. За характером логіки пізнання використовуються методи: аналітичний, синтетичний, аналітико-синтетичний, індуктивний, дедуктивний. За рівнем самостійної розумової діяльності використовуються методи: проблемний, частково-пошуковий, дослідницький.

5. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Ціль програми: Надати теоретичні та практичні знання, сформувати фахові компетентності із латинської мови та загальні компетентності з метою їх подальшого використання при вивченні професійно-орієнтованих програм: хімії, фармакології, фармакогнозії, аптечної технології ліків тощо.

Конкретні цілі:

- Сформувати навички читання і вимови латинських букв та буквосполучень, які закріплюються протягом усього курсу навчання.
- Знати правила наголосу.
- Знати граматичні категорії дієслова. Вміти визначати основу та дієвідміну дієслів, утворювати та перекладати дієслівні форми 2-ої особи однини і множини наказового способу, 3-ої особи однини і множини дійсного способу теперішнього часу активного і пасивного станів.
- Знати системи дієслівних форм на прикладі лексики, що вживається в рецептурі.
- знати граматичні категорії іменника, його словникову форму. Вміти визначати рід, основу та відміну іменників, відмінювати іменники I відміни, перекладати речення, терміни та номенклатурні назви з неузгодженим означенням. Знати грецькі дублети та словотворчі елементи іменників I відміни і вміти виділяти їх у назвах препаратів. Вміти написати словникову форму грецьких іменників I відміни. Знати керування прийменників. Фразеологічні фармацевтичні вирази.
- знати іменники II відміни, а саме: словникову форму іменників II відміни, винятки з правил про рід, вміти відмінювати іменники II відміни. Знати грецькі дублети і словотворчі елементи іменників II відміни і вміти виділяти їх у назвах лікарських засобів. Фразеологічні фармацевтичні вирази.
- знати структуру рецепта. Вміти грамотно писати рецепт. Знати правила виписування рецептів.
- знати граматичні категорії прикметника. Вміти розрізняти групи прикметників, узгоджувати прикметники з іменниками. Знати фармацевтичну лексику прикметників 1-ої групи. Знати грецькі дублети і словотворчі елементи прикметників I-II відмін і вміти виділяти їх у назвах лікарських засобів. Фармацевтичні фразеологічні вирази.
- вміти утворювати дієприкметники минулого часу пасивного стану та їх перекладати. Знати дієприкметникову лексику, що вживається у фармацевтичній термінології.
- знати іменники III відміни, словникову форму іменників III відміни; визначати основу іменників;
- вміти відмінювати та узгоджувати іменники III відміни з прикметниками I-II відмін;
- знати грецькі дублети і словотворчі елементи іменників III відміни та вміти виділяти їх у назвах лікарських засобів;
- знати особливості іменників III відміни;
- знати прикметники III відміни, словникову форму прикметників III відміни, вміти узгоджувати їх з іменниками. Вміти відмінювати прикметники III

відміни у сполученні з іменниками III відміни. Знати грецькі дублети і словотворчі елементи прикметників III відміни, та вміти виділяти їх у назвах лікарських засобів;

- знати дієприкметник теперішнього часу активного стану, вміти узгоджувати та відмінювати з іменниками III відміни;
- знати ступені порівняння прикметників, а також неправильні ступені порівняння прикметників. Вміти узгоджувати їх та відмінювати з іменниками III відміни. Знати особливості вживання ступенів порівняння прикметників у ботанічній номенклатурі.
- знати іменники IV відміни, вміти відмінювати та узгоджувати їх із прикметниками. Знати грецькі дублети і словотворчі елементи IV відміни та вміти виділяти їх у назвах лікарських засобів;
- знати іменники V відміни, вміти відмінювати і узгоджувати їх із прикметниками;
- вміти утворювати 3-ю особу однини та множини дієслів теперішнього часу умовного способу активного та пасивного станів (*praesens conjunctivi activi et passivi*), а також дієслова *fio, fiēri*;
- знати назви хімічних елементів, назви найуживаніших кислот. Знати принципи утворення назв оксидів, основ, солей, складних ефірів за МФ та ДФУ;
- вміти утворювати та перекладати назви хімічних сполук;
- вміти аналізувати структуру назв лікарських препаратів і вміти виділити в них словотворчі елементи;
- знати ботанічні і фармацевтичні назви рослин та вміти їх утворювати;
- знати словотворчі елементи у назвах препаратів, що вказують на їх хімічний склад а також на терапевтичну та фармакологічну дію. Вміти виділяти їх у назвах препаратів.
- знати числівник та вміти виділяти його у назвах препаратів;
- знати прислівники та займенники, що вживаються в рецептурі;
- знати найважливіші рецептурні скорочення;
- вміти оформляти рецепти на тверді форми;
- вміти оформляти рецепти на м'які форми;
- вміти оформляти рецепти на рідкі форми;
- знати латинські назви гомеопатичних лікарських препаратів та вміти виписувати рецепти на них.
- знати структуру фармацевтичного найменування та основні моделі фармацевтичних термінів;
- знати латинські та грецькі прийменники, що виступають в ролі префіксів у фармацевтичному словотворенні;
- мати поняття про найуживанішу анатомічну термінологію у клінічній фармації та косметології;
- мати поняття про медичну клінічну термінологію, структуру клінічних термінів;
- знати найуживаніші суфікси у клінічній термінології і вміти розрізняти їх у термінах;
- знати найуживаніші грецькі кінцеві терміноелементи у клінічній термінології;

- вміти перекладати найуживаніші клінічні терміни.

Кінцеві цілі:

- вміти читати та грамотно писати;
- знати основи граматики (відмін іменників та прикметників, узгодження прикметників з іменниками, дієслова у формах, що вимагає програма, вживання та переклад вищого і найвищого ступенів порівняння прикметників, займенників та прислівників, що вживаються у фармацевтичній термінології);
- знати принципів утворення номенклатурних назв та термінів у ботанічній фармакогностичній, хімічній номенклатурах та у номенклатурі лікарських засобів;
- вміти перекладати без словника з латинської мови українською та з української латинською фармацевтичні та клінічні терміни, рецепти у повній та скороченій формах будь-якого рівня складності, а також прості речення;
- вміти аналізувати найменування лікарських препаратів та пояснювати значення компонентів слова;
- вміти перекладати клінічні терміни, аналізувати терміноелементи і грецькі дублети;
- знати 1000 лексичних фармацевтичних одиниць та основних словотворчих елементів, що використовуються у назвах препаратів та клінічних термінах;
- знати біля 50-70 крилатих латинських виразів, фармацевтичних та клінічних ідіом.

Курс латинської мови нараховує 90 годин, з них 60 аудиторні години і 30 позааудиторних.

Вступ: Короткий огляд історії латинської мови. Роль латинської і грецької лексики у формуванні наукової медичної термінології. Короткі відомості з історії розвитку медичної і фармацевтичної термінології.

Латинський алфавіт: Звуки і літери. Правильне написання латинських літер (письмових). Вимова голосних, приголосних, дифтонгів. Латинські літеросполучення: gu, su, ti, qu. Особливості читання sch в сучасній клінічній термінології. Довгота і короткість складів. Довгі та короткі суфікси. Довгота за природою. Наголос.

Морфологія:

Іменник: Граматичні категорії роду, числа, відмінка, п'ять відмін іменників, словникова форма іменника. Головна ознака відміни. Визначення роду за значенням і за правилами. Визначення основи. Граматичні категорії іменників латинської мови.

Прикметники: Граматичні категорії: рід, число, група, відміна. Дві групи прикметників, їх ознаки. Словникова форма прикметників. Узгодження прикметників з іменниками різних відмін. Місце прикметників в ботанічній номенклатурі.

Дієслово: Граматичні категорії дієслова: час, стан, спосіб, число, особа (латинською мовою). Чотири дієвідміни. Інфінітив. Основа теперішнього часу.

Чотири основні форми дієслова. Супін, основа, супіна. Запис у словнику 1-ої особи та інфінітиву.

Наказовий спосіб. Утворення; вживання в рецептурі.

Дійсний спосіб. Відмінювання зразків в Praesens indicativi et passivi. Третя особа однини та множини (1 та 2 особа – в плані загального ознайомлення). Дієслово *sum, fui, esse* в усіх особах.

Умовний спосіб. Утворення Praesens coniunctivi activi et passivi. Дієслово *fiō, factus, sum, fieri*. Вживання і переклад в рецептурі. Сталі вислови в рецептурі.

Дієприкметники: Дієприкметники минулого часу пасивного стану (Participium perfecti passivi). Спосіб утворення. Переклад. Вживання в фармацевтичній термінології. Лексика.

Дієприкметник теперішнього часу активного стану (Participium praesentis activi). Утворення. Переклад. Відповідна лексика. Узгодження дієприкметників з іменниками та вживання їх у називному та родовому відмінках однини і множини.

Числівники: Кількісні числівники від 1 до 10, 100, 1000. Порядкові від 1 до 20. Числівники-прислівники.

Вживання латинських і грецьких числівників як складових частин термінів-комполітів.

Прислівники і займенники: Прислівники і займенники, що вживаються в рецептурі, або стали складовою частиною медичних термінів.

Прийменники: Прийменники, що вимагають Acc: *ad, ante, apud, contra, extra, inter, infra, intra, post, per, super*. Прийменники, що вимагають Abl: *a (ab), de, cum, sine, pro, e(ex), prae*. Прийменники, що вживаються з двома відмінками: *in, sub*. Відповідні вирази з іншими прийменниками.

Сполучники: Сурядні: *et, seu, sive*; підрядні: *ut*.

Латинська хімічна номенклатура: Латинські назви хімічних елементів, кислот оксидів, перекисів, гідрооксидів, закисів, вуглеводних і кислотних радикалів, солей безкисневих кислот.

Словотвір: Склад слова. Способи словотворення: суфіксація, префіксація, словоскладання. Поняття про фармацевтичну термінологію як систему. Найчастіше уживані грецькі слова і латинські терміноелементи.

Рецептура – один з головних розділів курсу.

Тему «Рецепт» включити після вивчення дієслова й іменників I-II відміни. На зразках рецептів пояснити латинську частину рецепта: структуру рецептурного рядка, написання з великої літери назв лікарських речовин і рослин, позначення кількості ваги, об'єму, найчастіше вживані стандартні рецептурні скорочення.

Латинська номенклатура лікарських форм: Форми ліків: тверді, м'які, рідкі.

Культурно-гуманістичні аспекти: ознайомлення студентів з античною міфологією, діяльністю таких визначних античних представників медицини, як Гіпократ, Цельс, Гален та ін. Латинізми в сучасній українській мові.

Лексичний матеріал: Відбір лексичного мінімуму робиться з врахуванням профілю факультету, в даному випадку і фармації. З фармацевтичної термінології

відбираються назви лікарських форм, галенових препаратів, деяких частин рослин, хімічних елементів, кислот, солей.

На кожному занятті студент повинен засвоїти 25-30 лексичних одиниць.

Самостійна робота охоплює теми: грецькі еквіваленти латинських іменників першої, другої, третьої, четвертої відмін, прикметників першої і другої груп, терміноутворення за допомогою латинських суфіксів, латинських і грецьких префіксів та латинсько-грецьких числівникових префіксів. Матеріал кожної теми самостійного заняття закріплюється засвоєнням відповідної теми медичної і фармацевтичної термінології, усними та письмовими вправами, перекладами з латинської мови на українську і навпаки.

У залежності від складності й об'єму теми, на самостійне заняття можна відводити 1 або 2 год.

При вивченні кожної граматичної теми формувати усні й письмові вправи для її закріплення на базі фармацевтичної лексики, акцентуючи увагу на найменуваннях, які охоплюють назви знеболювання, назви препаратів хімічного знеболювання, назви судиннозвужуючих засобів.

6. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви тем	усього				
		Лекції	Практичні заняття/семінарські заняття	Самостійна робота студента	ІРС
1	2	3	4	5	6
1. Основи фармацевтичної термінології. Коротка історія латинської мови. Алфавіт. Вимова голосних приголосних, буквосполучень.	3		2	1	
2. Наголос. Довгота та короткість складу.	3		2	1	
3. Іменник. Граматичні категорії іменника. Словникова форма. Визначення основи іменників. І відміна іменників. Неузгоджене означення. Грецькі іменники І відміни. Грецькі дублети іменників І відміни. Словотворчі елементи. Найуживаніші грецькі префікси. Кінцеві терміноелементи І відміни.	3		2	1	
4. Найуживаніші прийменники у фармацевтичній термінології.	3		2	1	
5. Дієслово. Чотири дієвідміни. Основа теперішнього часу. Основні форми. Наказовий спосіб 2 особа однини та множини. Фармацевтичні фразеологізми.	3		2	1	
6. Дійсний спосіб теперішнього часу активного і пасивного станів. 3-я особа однини і множини. Дієслово "esse". Словотворчі елементи дієслівного походження. Умовний спосіб теперішнього часу активного та пасивного станів, 3-я особа однини та множини. Дієслово fio, fiēgi. Вживання умовного способу у фармацевтичній термінології.	3		2	1	
7. II відміна іменників. Іменники чоловічого роду. Винятки щодо роду. Відмінювання. Грецькі дублети іменників чоловічого роду II відміни. Словотворчі елементи	3		2	1	
8. . Іменники II відміна середнього роду. Грецькі дублети іменників середнього роду II відміни. Словотворчі елементи. Прізвища у назвах лікарських засобів.	3		2	1	

9. Рецепт, його граматична структура, моделі рецептурних прописів. Граматична структура рецептурної фрази. Розгорнуті і скорочені прописи рецептів.	3		2	1	
10. Прикметник. Граматичні категорії. Дві групи прикметників, їх ознаки. Словникова форма прикметників. Визначення основи. Прикметники I-II відміни. Узгодження прикметників з іменниками I-II відмін. Місце прикметників у фармацевтичних термінах. Грецькі дублети прикметників I-II відмін. Словотворчі елементи.	3		2	1	
11. Дієприкметник минулого часу пасивного стану у фармацевтичній термінології. Основні моделі фармацевтичних термінів. Багаточленні найменування.	3		2	1	
12. Третя відміна іменників. Основа іменника. Три типи відмінювання (приголосний, голосний, мішаний типи). Іменники чоловічого роду III відміни. Винятки з правил про рід. Грецькі дублети іменників чоловічого роду III відміни. Словотворчі елементи. Назви лікарських засобів з іменником liquor .	4		2	2	
13. Іменники жіночого роду III відміни. Винятки з правил про рід. Грецькі дублети іменників жіночого роду III відміни. Словотворчі елементи.	3		2	1	
Всього за I семестр:	40		26	14	
II семестр					
14. Іменники середнього роду III відміни. Винятки з правил про рід. Грецькі дублети іменників середнього роду III відміни. Словотворчі елементи. Особливості відмінювання деяких іменників III відміни. Відмінювання іменників III відміни грецького походження. Словотворення. Словотворчі елементи грецьких іменників III відміни.	3		2	1	
15. Прикметники III відміни. Три групи прикметників III відміни. Грецькі дублети і словотворчі елементи прикметників III відміни. Дієприкметник теперішнього часу активного стану у фармацевтичній	3		2	1	

термінології.					
---------------	--	--	--	--	--

16. IV відміна іменників. Відмінювання. Словотворення. Грецькі дублети та словотворчі елементи. Фармацевтична фразеологія.	3		2	1	
17. V відміна іменників. Відмінювання. Вживання іменника “species” у фармацевтичній термінології.	3		2	1	
18. Назви хімічних елементів кислот, оксидів та основ. Назви солей та кислотних, вуглеводневих радикалів. Назви складних ефірів. Лікарські препарати та назви хімічних сполук у косметології.	3		2	1	
19. Ботанічна номенклатура. Граматичні моделі ботанічних назв. Фармацевтичні назви рослин. Ботанічна номенклатура у косметології.	3		2	1	
20. Утворення назв ботанічних родин рослин. Тривіальні назви глікозитів і алкалоїдів.	3		2	1	
21. Номенклатура лікарських засобів. Назви водних, спиртових і ефірних витяжок із рослинної сировини. Систематичні та тривіальні назви лікарських засобів. Фармацевтичні частотні відрізки в назвах препаратів, що вказують на хімічний склад препарату. Фармацевтичні частотні відрізки в назвах препаратів, що вказують на терапевтичну та фармакологічну дії.	3		2	1	
22. Назви комбінованих препаратів. Товарні знаки готових лікарських препаратів. Найменування вітамінів та полівітамінів. Назви ферментних та гормональних препаратів.	3		2	1	
23. Найважливіші рецептурні скорочення.	3		2	1	
24. Латинська номенклатура лікарських форм. Оформлення рецептів на тверді лікарські засоби.	3		2	1	
25. Латинська номенклатура лікарських	3		2	1	

форм. Оформлення рецептів на м'які лікарські засоби.					
26. Латинська номенклатура лікарських форм. Оформлення рецептів на рідкі лікарські засоби.	3		2	1	
27. Ступені порівняння прикметників. Особливості утворення ступенів порівняння прикметників. Вживання ступенів порівняння прикметників у ботанічній номенклатурі. Прислівники та займенники, що вживаються в рецептурі. Числівник. Словотворення за допомогою числівників.	3		2	1	
28. Загальні відомості про клінічну термінологію. Способи творення клінічних термінів. Найпоширеніші суфікси та префікси у клінічній термінології. Латинські та грецькі прийменники в ролі префіксів у фармацевтичній термінології.	3		2	1	
29. Найпоширеніші грецькі кінцеві терміноелементи. Латинсько-грецькі дублети іменників та прикметників.	3		2	1	
30. Повторення вивченого матеріалу. Залік	3		2		
Всього за II семестр	50		34	16	
Всього годин	90		60	30	

7. ТЕМИ ЛЕКЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ

не передбачено

8. ТЕМИ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

практичних занять з латинської мови
для студентів 1 курсу ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

спеціальність 226 «Фармація»

Семестр 1

№	Тема	год
1.	Основи фармацевтичної термінології. Коротка історія латинської мови. Алфавіт. Вимова голосних приголосних, буквосполучень.	2
2.	Наголос. Довгота та короткість складу.	2
3.	Іменник. Граматичні категорії іменника. Словникова форма. Визначення основи іменників. I відміна іменників. Неузгоджене означення. Грецькі іменники I відміни. Грецькі дублети іменників I відміни. Словотворчі елементи. Найуживаніші грецькі префікси. Кінцеві терміноелементи I відміни.	2
4.	Найуживаніші прийменники у фармацевтичній термінології.	2
5.	Дієслово. Чотири дієвідміни. Основа теперішнього часу. Основні форми. Наказовий спосіб 2 особа однини та множини. Фармацевтичні фразеологізми.	2
6.	Дійсний спосіб теперішнього часу активного і пасивного станів. 3-я особа однини і множини. Дієслово “esse”. Словотворчі елементи дієслівного походження. Умовний спосіб теперішнього часу активного та пасивного станів, 3-я особа однини та множини. Дієслово fio, fiēri. Вживання умовного способу у фармацевтичній термінології.	2
7.	II відміна іменників. Іменники чоловічого роду. Винятки щодо роду. Відмінювання. Грецькі дублети іменників чоловічого роду II відміни. Словотворчі елементи	2
8.	Іменники II відміна середнього роду. Грецькі дублети іменників середнього роду II відміни. Словотворчі елементи. Прізвища у назвах лікарських засобів.	2
9.	Рецепт, його граматична структура, моделі рецептурних прописів. Граматична структура рецептурної фрази. Розгорнуті і скорочені прописи рецептів.	2
10.	Прикметник. Граматичні категорії. Дві групи прикметників, їх ознаки. Словникова форма прикметників. Визначення основи. Прикметники I-II відміни. Узгодження прикметників з іменниками I-II відмін. Місце прикметників у фармацевтичних термінах. Грецькі дублети прикметників I-II відмін. Словотворчі елементи.	2
11.	Дієприкметник минулого часу пасивного стану у фармацевтичній термінології. Основні моделі фармацевтичних термінів. Багаточленні найменування.	2
12.	Третя відміна іменників. Основа іменника. Три типи відмінювання (приголосний, голосний, мішаний типи). Іменники чоловічого роду III відміни. Винятки з правил про рід. Грецькі дублети іменників чоловічого роду III відміни. Словотворчі елементи. Назви лікарських засобів з іменником liquor .	2
13.	Іменники жіночого роду III відміни. Винятки з правил про рід. Грецькі дублети іменників жіночого роду III відміни. Словотворчі елементи.	2

	РАЗОМ:	26
--	--------	----

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН
практичних занять з латинської мови
для студентів 1 курсу ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ
спеціальність 226 «Фармація»
Семестр 2

№	Тема	год
14.	Іменники середнього роду III відміни. Винятки з правил про рід. Грецькі дублети іменників середнього роду III відміни. Словотворчі елементи. Особливості відмінювання деяких іменників III відміни. Відмінювання іменників III відміни грецького походження. Словотворення. Словотворчі елементи грецьких іменників III відміни.	2
15.	Прикметники III відміни. Три групи прикметників III відміни. Грецькі дублети і словотворчі елементи прикметників III відміни. Дієприкметник теперішнього часу активного стану у фармацевтичній термінології.	2
16.	IV відміна іменників. Відмінювання. Словотворення. Грецькі дублети та словотворчі елементи. Фармацевтична фразеологія.	2
17.	V відміна іменників. Відмінювання. Вживання іменника “species” у фармацевтичній термінології.	2
18.	Назви хімічних елементів кислот, оксидів та основ. Назви солей та кислотних, вуглеводневих радикалів. Назви складних ефірів. Лікарські препарати та назви хімічних сполук у косметології.	2
19.	Ботанічна номенклатура. Граматичні моделі ботанічних назв. Фармацевтичні назви рослин. Ботанічна номенклатура у косметології.	2
20.	Утворення назв ботанічних родин рослин. Тривіальні назви глікозидів і алкалоїдів.	2
21.	Номенклатура лікарських засобів. Назви водних, спиртових і ефірних витяжок із рослинної сировини. Систематичні та тривіальні назви лікарських засобів. Фармацевтичні частотні відрізки в назвах препаратів, що вказують на хімічний склад препарату. Фармацевтичні частотні відрізки в назвах препаратів, що вказують на терапевтичну та фармакологічну дію.	2
22.	Назви комбінованих препаратів. Товарні знаки готових лікарських препаратів. Найменування вітамінів та полівітамінів. Назви ферментних та гормональних препаратів.	2
23.	Найважливіші рецептурні скорочення.	2
24.	Латинська номенклатура лікарських форм. Оформлення рецептів на тверді лікарські засоби.	2
25.	Латинська номенклатура лікарських форм. Оформлення рецептів на	2

	м'які лікарські засоби.	
26.	Латинська номенклатура лікарських форм. Оформлення рецептів на рідкі лікарські засоби.	2
27.	Ступені порівняння прикметників. Особливості утворення ступенів порівняння прикметників. Вживання ступенів порівняння прикметників у ботанічній номенклатурі. Прислівники та займенники, що вживаються в рецептурі. Числівник. Словотворення за допомогою числівників.	2
28.	Загальні відомості про клінічну термінологію. Способи творення клінічних термінів. Найпоширеніші суфікси та префікси у клінічній термінології. Латинські та грецькі прийменники в ролі префіксів у фармацевтичній термінології.	2
29.	Найпоширеніші грецькі кінцеві терміноелементи. Латинсько-грецькі дублети іменників та прикметників.	2
30.	Повторення вивченого матеріалу.	2
	РАЗОМ:	34

9. САМОСТІЙНА РОБОТА

Самостійна робота передбачає різноманітні види індивідуальної та колективної діяльності студентів, які здійснюються у фасилітаційному супроводі викладача, тобто без його безпосередньої участі в позааудиторний час. Самостійна робота виконується за його завданнями, виконання яких потребує творчого підходу та вміння самостійно отримувати знання.

Необхідними умовами для організації самостійної роботи є:

- ✓ готовність студентів до самостійної діяльності;
- ✓ мотивація до отримання нових знань;
- ✓ наявність і доступність необхідного навчально-методичного і довідникового матеріалу;
- ✓ система регулярного контролю якості виконаної самостійної роботи;
- ✓ фасилітаційна підтримка (консультативна допомога) викладача.

Для розвитку мотивації у студентів до самостійної роботи необхідні сучасні, науково обґрунтовані навчальні й методичні посібники як засоби, за допомогою яких майбутній фахівець зможе вибудовувати індивідуальну траєкторію самоосвіти в процесі власної самостійної діяльності. Наявність внутрішньої мотивації до навчання сприяє виявленню у тих, хто навчається, відкритості мислення, оригінальності, зростанню їх креативності та творчості, спонукає до пошуку та вирішення складних пізнавальних завдань.

Успішне засвоєння латинської мови залежить не тільки від професійної майстерності викладача, але й від здатності студентів розуміти та вирішувати завдання у змісті навчального предмета. Студент повинен приймати активну участь у навчально-виховному процесі та бути відповідальним за те, що і як він

виконує на практичних заняттях з латинської мови та під час самостійної позааудиторної підготовки.

Успішне вивчення латинської мови та основ медичної термінології є можливим тільки за умови систематичної самостійної роботи. При цьому важливу роль відіграють: робота над збільшенням словникового запасу, знання граматичних і синтаксичних конструкцій, фонетичної бази мови, яка вивчається, що досягається також за допомогою додаткового читання, огляду матеріалів з професійної тематики. Отже, для того, щоб навчитися правильно читати, грамотно говорити, сприймати латинську мову на слух, слід регулярно використовувати технічні засоби, що поєднують зорове та слухове сприйняття.

Для формування вмінь та навичок роботи над текстом без словника необхідна регулярна і систематична робота над накопиченням словникового запасу, що тісно пов'язано з розвитком навичок роботи зі словником. Окрім того, для більш повного і точного розуміння змісту тексту рекомендується проведення граматичного і лексичного аналізу тексту.

Види самостійної роботи:

- ✓ самостійна робота в аудиторії під керівництвом викладача у вигляді запланованих консультацій;
- ✓ самостійна позааудиторна робота студентів над виконанням домашніх завдань навчального і творчого характеру (у тому числі з використанням електронних ресурсів);
- ✓ самостійний пошук і аналіз додаткової інформації за темами, які передбачені програмою;
- ✓ підготовка до практичних занять і поточного контролю;
- ✓ підготовка доповіді на одну з вивчених тем.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН

самостійної роботи з латинської мови

для студентів 1 курсу ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

спеціальність 226«Фармація»

Семестр 1

№	Тема	год
1.	Основи фармацевтичної термінології. Коротка історія латинської мови. Алфавіт. Вимова голосних приголосних, буквосполучень.	1
2.	Наголос. Довгота та короткість складу.	1
3.	Іменник. Граматичні категорії іменника. Словникова форма. Визначення основи іменників. І відміна іменників. Неузгоджене означення. Грецькі іменники І відміни. Грецькі дублети іменників І відміни. Словотворчі елементи. Найуживаніші грецькі префікси. Кінцеві терміноелементи І відміни.	1
4.	Найуживаніші прийменники у фармацевтичній термінології.	1
5.	Дієслово. Чотири дієвідміни. Основа теперішнього часу. Основні форми. Наказовий спосіб 2 особа однини та множини. Фармацевтичні	1

	фразеологізми.	
6.	Дійсний спосіб теперішнього часу активного і пасивного станів. 3-я особа однини і множини. Дієслово “esse”. Словотворчі елементи дієслівного походження. Умовний спосіб теперішнього часу активного та пасивного станів, 3-я особа однини та множини. Дієслово fio, fiēri. Вживання умовного способу у фармацевтичній термінології.	1
7.	II відміна іменників. Іменники чоловічого роду. Винятки щодо роду. Відмінювання. Грецькі дублети іменників чоловічого роду II відміни. Словотворчі елементи	1
8.	Іменники II відміна середнього роду. Грецькі дублети іменників середнього роду II відміни. Словотворчі елементи. Прізвища у назвах лікарських засобів.	1
9.	Рецепт, його граматична структура, моделі рецептурних прописів. Граматична структура рецептурної фрази. Розгорнуті і скорочені прописи рецептів.	1
10.	Прикметник. Граматичні категорії. Дві групи прикметників, їх ознаки. Словникова форма прикметників. Визначення основи. Прикметники I-II відміни. Узгодження прикметників з іменниками I-II відмін. Місце прикметників у фармацевтичних термінах. Грецькі дублети прикметників I-II відмін. Словотворчі елементи.	1
11.	Дієприкметник минулого часу пасивного стану у фармацевтичній термінології. Основні моделі фармацевтичних термінів. Багаточленні найменування.	1
12.	Третя відміна іменників. Основа іменника. Три типи відмінювання (приголосний, голосний, мішаний типи). Іменники чоловічого роду III відміни. Винятки з правил про рід. Грецькі дублети іменників чоловічого роду III відміни. Словотворчі елементи. Назви лікарських засобів з іменником liquor .	2
13.	Іменники жіночого роду III відміни. Винятки з правил про рід. Грецькі дублети іменників жіночого роду III відміни. Словотворчі елементи.	1
	РАЗОМ:	14

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН
самостійної роботи з латинської мови
для студентів 1 курсу ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ
спеціальність 226«Фармація»
Семестр 2

№	Тема	год
14.	Іменники середнього роду III відміни. Винятки з правил про рід. Грецькі дублети іменників середнього роду III відміни. Словотворчі елементи. Особливості відмінювання деяких іменників III відміни.	1

	Відмінювання іменників III відміни грецького походження. Словотворення. Словотворчі елементи грецьких іменників III відміни.	
15.	Прикметники III відміни. Три групи прикметників III відміни. Грецькі дублети і словотворчі елементи прикметників III відміни. Дієприкметник теперішнього часу активного стану у фармацевтичній термінології.	1
16.	IV відміна іменників. Відмінювання. Словотворення. Грецькі дублети та словотворчі елементи. Фармацевтична фразеологія.	1
17.	V відміна іменників. Відмінювання. Вживання іменника “species” у фармацевтичній термінології.	1
18.	Назви хімічних елементів кислот, оксидів та основ. Назви солей та кислотних, вуглеводневих радикалів. Назви складних ефірів. Лікарські препарати та назви хімічних сполук у косметології.	1
19.	Ботанічна номенклатура. Граматичні моделі ботанічних назв. Фармацевтичні назви рослин. Ботанічна номенклатура у косметології.	1
20.	Утворення назв ботанічних родин рослин. Тривіальні назви глікозидів і алкалоїдів.	1
21.	Номенклатура лікарських засобів. Назви водних, спиртових і ефірних витяжок із рослинної сировини. Систематичні та тривіальні назви лікарських засобів. Фармацевтичні частотні відрізки в назвах препаратів, що вказують на хімічний склад препарату. Фармацевтичні частотні відрізки в назвах препаратів, що вказують на терапевтичну та фармакологічну дію.	1
22.	Назви комбінованих препаратів. Товарні знаки готових лікарських препаратів. Найменування вітамінів та полівітамінів. Назви ферментних та гормональних препаратів.	1
23.	Найважливіші рецептурні скорочення.	1
24.	Латинська номенклатура лікарських форм. Оформлення рецептів на тверді лікарські засоби.	1
25.	Латинська номенклатура лікарських форм. Оформлення рецептів на м'які лікарські засоби.	1
26.	Латинська номенклатура лікарських форм. Оформлення рецептів на рідкі лікарські засоби.	1
27.	Ступені порівняння прикметників. Особливості утворення ступенів порівняння прикметників. Вживання ступенів порівняння прикметників у ботанічній номенклатурі. Прислівники та займенники, що вживаються в рецептурі. Числівник. Словотворення за допомогою числівників.	1
28.	Загальні відомості про клінічну термінологію. Способи творення клінічних термінів. Найпоширеніші суфікси та префікси у клінічній термінології. Латинські та грецькі прийменники в ролі префіксів у фармацевтичній термінології.	1
29.	Найпоширеніші грецькі кінцеві терміноелементи. Латинсько-грецькі дублети іменників та прикметників.	1

	РАЗОМ:	16
--	--------	----

10. ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ РОБІТ – не передбачено

11. ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ – не передбачено

12. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАНЯТТЯ – не передбачено

13. ПЕРЕЛІК ПРАКТИЧНИХ НАВИЧОК, ВНЕСЕНИХ У МАТРИКУЛИ –
матрикули не передбачено

**14. ПЕРЕЛІК ЗАВДАНЬ ДЛЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТА
(ІРС):** не передбачено

15. МЕТОДИ ТА ФОРМИ КОНТРОЛЮ

За джерелами знань використовуються такі методи навчання: словесні – розповідь, пояснення, інструктаж; наочні – демонстрація, ілюстрація; практичні – практична робота.

За характером логіки пізнання використовуються такі методи: аналітичний, синтетичний, аналітико-синтетичний, індуктивний, дедуктивний.

За рівнем самостійної розумової діяльності використовуються методи: проблемний, частково-пошуковий, дослідницький.

При оцінюванні студентів приділяється перевага стандартизованим **методам контролю:**

- тестування (усне, письмове, комп'ютерне);
- структуровані письмові роботи;
- структурований контроль практичних навичок;
- контроль виконання практичної роботи;
- усне опитування;
- усна співбесіда.

Форми контролю і оцінювання дисципліни

При оцінюванні знань студентів приділяється перевага стандартизованим методам контролю: тестування (усне, письмове, комп'ютерне), структуровані письмові роботи, структурований контроль практичних навичок.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми та під час індивідуальної роботи викладачів зі студентами. На всіх практичних заняттях застосовується об'єктивний контроль теоретичної підготовки та засвоєння практичних навичок. Застосовуються такі засоби діагностики рівня підготовки студентів: виконання практичних вправ, тести, розв'язування ситуаційних задач.

Форми поточного контролю:

Теоретичні знання – тестові завдання: тестовий контроль початкового рівня засвоєння матеріалу, розрахований на 10 хв.(12 тестів з конкретного практичного заняття), комп'ютерне тестування, індивідуальне опитування, співбесіда, словникові диктанти, письмові роботи.

Практичні навички та уміння – самостійно виконувати лексичні та граматичні вправи, написання словникових диктантів (усний і письмовий контроль лексики, граматики; письмове конструювання фармацевтичних термінів як розвиток і закріплення практичних навичок з термінотворення та перекладу з рідної мови на латинську і навпаки).

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню дисципліни. Підсумковий контроль здійснюється на основі теоретичних знань, практичних навичок та умінь.

Форми підсумкового контролю:

Теоретичні знання – система питань письмового та комп'ютерного тестування.

Практичні навички та уміння – вміти грамотно писати рецепт, знати правила виписування рецептів; правильно записувати латинською мовою фармацевтичні найменування, ботанічні назви, назви препаратів; здійснювати двобічний переклад кількох слів термінів.

Оцінювання самостійної роботи студента

Бали за самостійну роботу студента нараховуються студентові лише при успішному її виконанні.

Кількість балів, яка нараховується за різні види індивідуальної самостійної роботи студента, залежить від їх об'єму та значимості і регламентується робочою навчальною програмою з дисципліни, **але не повинна перевищувати 6 балів**. Вони додаються до кількості балів, набраних студентом за поточну навчальну діяльність. **Найбільш доцільним слід вважати наступний підхід:**

-6 балів додаються за призові місця на міжвузівських олімпіадах з дисципліни та міжвузівських і міжнародних наукових студентських конференціях з надрукуванням роботи;

- 5 балів додаються за призові місця на внутрішньовузівських олімпіадах і студентських наукових конференціях з надрукуванням роботи;
- 4 бали додаються за участь (якщо студент приймав участь, але не отримав призового місця) у міжвузівських олімпіадах з дисципліни та міжвузівських і міжнародних наукових студентських конференціях з надрукуванням роботи;
- 3 бали додаються за участь (якщо студент приймав участь, але не отримав призового місця) у внутрішньовузівських олімпіадах і студентських наукових конференціях з надрукуванням роботи;
- 2 бали додаються за виготовлення на кафедрі схем, таблиць та відеофільмів - з урахуванням важливості виконаної роботи;
- 1 бал додається за написання реферату до теми тощо.

16. ОЦІНЮВАННЯ УСПІШНОСТІ ПО ЗАВЕРШЕННЮ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Оцінка з дисципліни визначається як сума кількості балів поточної успішності, що складає 60% загальної оцінки з дисципліни, та оцінки, отриманої на іспиті, що складає 40% загальної оцінки з дисципліни.

Максимальна кількість балів, яку студент може набрати при вивченні дисципліни становить 200 балів, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 120 балів, за екзаменаційний підсумковий контроль (іспит) – 80 балів.

Бали з дисципліни конвертуються у традиційну чотирибальну шкалу за абсолютними критеріями:

Оцінка за 200-бальною шкалою	Оцінка за 4-бальною шкалою
170-200 балів	5 – відмінно
140-179 балів	4 – добре
101-139 балів	3 – задовільно
100 балів і менше	2 – незадовільно

Критерії оцінювання поточної успішності

Оцінювання поточної успішності проводиться шляхом підрахунку середнього балу поточної успішності по завершенню вивчення дисципліни. При цьому заокруглення ОЦІНКИ здійснюється за схемою: в діапазоні від 0 до 0,24 заокруглюється до меншої одиниці; в діапазоні від 0,25 до 0,74 заокруглюється до 0,5; в діапазоні від 0,75 до 0,99 заокруглюється до більшої одиниці.

Переведення оцінок за поточну успішність з 12-ти бальної шкали у 120-ти бальну шкалу здійснюється наступним чином:

Рейтингова 12-ти бальна шкала	Шкала оцінювання поточної успішності
4	66
4,5	69
5	72
5,5	75
6	78
6,5	81
7	84
7,5	87
8	90
8,5	93
9	96
9,5	99
10	102
10,5	105
11	108
11,5	114
12	120

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни з додаванням балів за індивідуальну роботу студента (ІРС), становить 120 балів.

Схвалено на засіданні кафедри іноземних мов

„23” червня 2016 року, протокол № 14

Завідувач кафедри, доц. І. А. Прокоп

17. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ ТА ВМІНЬ СТУДЕНТІВ З ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ ПІД ЧАС ПРАКТИЧНОГО (СЕМІНАРСЬКОГО) ЗАНЯТТЯ

Оцінювання поточної успішності проводиться за дванадцятибальною рейтинговою шкалою.

Оцінка за практичне заняття вважається позитивною, якщо вона становить 4,0 і більше балів.

При цьому враховуються всі види робіт, передбачені методичною вказівкою для студентів при вивченні теми практичного (семінарського) заняття.

Рівні навчальних досягнень	Бали	Критерії оцінювання навчальних досягнень студентів
I. Початковий	1	Студент знає латинський алфавіт, дифтонги, буквосполучення
	2	Студент знає правила наголошення, читає латинські медичні і фармацевтичні терміни
	3	Студент орфографічно граматично пише медичні терміни, зокрема клінічні і фармацевтичні, в яких є грецькі корені і префікси
II. Середній	4	Студент засвоїв категорії іменника, знає латинські назви відмінків, вміє провідміняти іменник будь-якої відміни, користуючись таблицею відмінкових закінчень

	5	Студент засвоїв лексичний мінімум до теми, вміє користуватись ним при конструюванні анатомічних і клінічних термінів
	6	Студент знає, що таке неузгоджене означення і вміє перекласти його українською мовою
III. Достатній	7	Студент засвоїв граматичні категорії прикметника, знає родові закінчення прикметників 1-ої та 2-ої груп, вміє узгоджувати прикметники з іменниками п'яти відмін
	8	Засвоїв типи відмінювання іменників третьої відміни, знає особливості відмінювання деяких іменників грецького походження із закінченнями –sis та –ma, -atis n , а також деяких латинських іменників , наприклад, febris, -is f ; tussis, -is f; pertussis, -is f; sitis, -is f; vas,vasis n.
	9	Студент знає правила виписування рецептів та рекомендовані рецептурні вирази і лексику, яка часто вживається в рецептах
IV. Високий	10	Студент добре оволодів фармацевтичною лексикою, грамотно, граматично правильно конструє фармацевтичні терміни, вживаючи при потребі латинські прийменники, що вимагають певних відмінків, може перекладати терміни на латинську мову і навпаки
	11	Студент добре засвоїв ботанічні і фармацевтичні назви рослин, грецькі еквіваленти латинських іменників і прикметників, кінцеві терміноелементи, грецькі і латинські словотворчі елементи, вміє використовувати їх значення, може зрозуміти з чого виготовлений лікарський засіб, його хімічний склад і галузь застосування.
	12	Студент засвоїв згідно з програмою латинські числівники, займенники і прислівники, може користуватись ними при читанні рецептів.. Студент засвоїв ряд латинських висловів та афоризмів
		Читання
I. Початковий	1	Студент вміє розпізнавати та читати окремі вивчені слова на основі матеріалу, що вивчався
	2	Студент вміє розпізнавати та читати окремі вивчені словосполучення на основі матеріалу, що вивчався
	3	Студент вміє розпізнавати та читати окремі прості непоширені речення на основі матеріалу, що вивчався
II. Середній	4	Студент вміє читати вголос і про себе з розумінням основного змісту тексту, побудовані на вивченому матеріалі. Уміє частково знаходити необхідну інформацію у вигляді оціночних суджень за умови, що в текстах використовується знайомий мовний матеріал
	5	Студент вміє читати вголос і про себе з розумінням

		основного змісту тексти, які можуть містити певну кількість незнайомих слів, про значення яких можна здогадатися. Уміє частково знаходити необхідну інформацію у вигляді оціночних суджень, опису за умови, що в текстах використовується знайомий мовний матеріал
	6	Студент вміє читати з повним розумінням тексти, які можуть містити певну кількість незнайомих слів, про значення яких можна здогадатися. Уміє знаходити необхідну інформацію у вигляді оціночних суджень, опису, аргументації за умови, що в текстах використовується знайомий мовний матеріал
III. Достатній	7	Студент вміє читати з повним розумінням і тексти, які містять певну кількість незнайомих слів, про значення яких можна здогадатися; уміє знаходити потрібну інформацію в текстах інформативного характеру
	8	Студент вміє читати з повним розумінням тексти, які містять певну кількість незнайомих слів, знаходити і аналізувати потрібну інформацію
	9	Студент вміє читати з повним розумінням тексти, використовуючи словник, знаходити потрібну інформацію, аналізувати її та робити відповідні висновки
IV. Високий	10	Студент вміє читати з розумінням основного змісту тексти, аналізує їх, розуміє прочитаний текст, встановлюючи логічні зв'язки всередині речення та між реченнями
	11	Студент вміє читати тексти, аналізує їх і робить власні висновки, розуміє логічні зв'язки в рамках тексту та між його окремими частинами
	12	Студент вміє читати тексти, аналізує їх і робить висновки, порівнює отриману інформацію з власним досвідом. В повному обсязі розуміє тему прочитаного тексту різного рівня складності

Схвалено на засіданні кафедри іноземних мов
„23” червня 2016 року, протокол № 14

Завідувач кафедри, доц. І. А. Прокоп

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВИКОНАННЯ ПРАКТИЧНОГО ЗАВДАННЯ

Бали	Критерії оцінювання
0	Виставляється, коли студент виявляє повне незнання змісту виконання роботи.
1 - 3	Виставляється, коли студент частково виявляє знання змісту виконання роботи.
4 - 6	Виставляється студенту, коли він погано орієнтується у методиці виконання роботи, виконав її в неповному обсязі, допускаючи грубі помилки під час проведення досліджень.
7 - 9	Виставляється студенту, коли він самостійно, зі знанням методики виконав практичну роботу, але допустив неточності у послідовності проведення роботи.
10 - 12	Виставляється, коли студент самостійно, грамотно і послідовно, зі знанням методики, виконав практичну роботу, правильно застосовуючи наукові терміни та поняття.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

Бали	Критерії оцінювання
1	Виставляється у тих випадках, коли студент не розкриває зміст навчального матеріалу.
2	Виставляється студенту, коли він погано орієнтується в навчальному матеріалі, що виявляється шляхом пропонування йому додаткових запитань.
3	Виставляється студенту, коли він фрагментарно розкриває зміст навчального матеріалу, допускає грубі помилки у визначенні понять та при використанні термінології.
4	Виставляється, коли студент орієнтується в основному матеріалі, але не може самостійно і послідовно сформулювати відповідь, спонукаючи викладача пропонувати йому навідні питання.
5	Виставляється студенту, коли він фрагментарно розкриває зміст навчального матеріалу, показує початкову уяву про предмет вивчення.
6	Виставляється студенту, коли він відтворює основний навчальний матеріал, але при його викладенні допускає суттєві помилки, наводить прості приклади, визначення латинських медичних термінів недостатні.
7	Виставляється студенту у випадку, коли він розкриває основний зміст навчального матеріалу; допускає незначні порушення у послідовності викладення матеріалу, при використанні наукових понять та медичних термінів, нечітко формулює висновки.
8	Виставляється у випадку, коли студент розкриває основний зміст навчального матеріалу; дає неповні визначення понять; допускає неточності при використанні наукових термінів, нечітко формулює висновки.
9	Виставляється студенту, коли він розкриває основний зміст навчального матеріалу; дає переклад латинських медичних термінів, допускаючи незначні порушення у послідовності викладення.
10	Виставляється у тих випадках, коли студент виявляє повне знання фактичного матеріалу, вміє аналізувати; встановлювати причинно-наслідкові зв'язки; логічно будувати висновки.
11	Виставляється студенту, коли він показує глибокі, міцні та системні знання в об'ємі навчальної програми, безпомилково відповідає на всі запитання, обґрунтовано формулює висновки, використовуючи матеріали, що виносяться на самостійну роботу студента.
12	Виставляється студенту, коли він самостійно, грамотно і послідовно, з вичерпною повнотою, використовуючи дані додаткової літератури, відповів на запитання з проявом вміння характеризувати різноманітні біологічні явища та процеси; чітко та правильно дає визначення та розкриває зміст наукових термінів і понять.

Схвалено на засіданні кафедри іноземних мов
„23” червня 2016 року, протокол № 14

Завідувач кафедри, доц. І. А. Прокоп

Засоби для проведення поточного та підсумкового контролю

Поточна навчальна діяльність студентів контролюється на практичних заняттях у відповідності з конкретними цілями та під час індивідуальної роботи викладачів зі студентами.

Застосовуються такі засоби діагностики рівня підготовки студентів: виконання практичних вправ, тести, розв'язування ситуаційних задач.

Підсумковий контроль здійснюється по завершенню дисципліни.

Оцінка успішності студента з дисципліни є рейтинговою і виставляється за багатобальною шкалою як середня арифметична оцінка засвоєння відповідних модулів і має визначення за системою ECTS та традиційною шкалою, прийнятою в Україні.

На фармацевтичному факультеті практичні навички з латинської мови у матрикул не вносяться.

Основні види поточного контролю:

- поточна перевірка завдань (усний і письмовий контроль лексики, граматики; письмове конструювання фармацевтичних термінів як розвиток і закріплення практичних навичок з термінотворення та перекладу з рідної мови на латинську і навпаки).
- тестовий контроль початкового рівня засвоєння матеріалу, розрахований на 24 хв.(24 тести з конкретного практичного заняття);
- рубіжний контроль – тестовий контроль наприкінці I семестру.

Основні форми підсумкового контролю:

- усний переклад фармацевтичних термінів.
- письмовий переклад фармацевтичних термінів, рецептів і діагнозів.
- тестовий контроль

18. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ТА ВМІНЬ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ІСПИТУ

Оцінка за іспит вираховується з врахуванням питомої ваги кількості балів, отриманих студентом за складання тестового контролю (75%) та питомої ваги кількості балів, отриманих студентом під час усної співбесіди з екзаменатором (25%).

Максимальна кількість балів за іспит, яку може набрати студент, становить 80.

Іспит вважається зарахованим, якщо студент набрав не менше 50 балів.

Якщо студент не склав однієї із складових частин іспиту, він вважається таким, що не склав екзаменаційний підсумковий контроль у цілому. Студент перескладає лише ту частину, яку не склав.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ТА ВМІНЬ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ПИСЬМОВОГО ТЕСТОВОГО КОНТРОЛЮ

Оцінювання знань студентів і переведення результатів засвоєння отриманих знань здійснюється за наступною шкалою:

Кількість правильних відповідей при складанні тестових завдань у ННВ незалежного тестування знань студентів	Кількість балів, що виставляється студенту
1-24	Не склав
25, 26	38
27	39
28	40
29	41
30	42
31	43
32	44
33	45
34	46
35	47
36	48
37	49
38	50
39	51
40	52
41	53
42	54
43	55
44	56
45	57
46	58
47	59
48	60

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ З ЕКЗАМЕНАТОРОМ

Оцінювання знань студентів здійснюється шляхом виставлення балів залежно від правильності відповідей на питання з врахуванням повноти відповіді за наступною шкалою:

Оцінка правильності відповіді на питання з врахування повноти відповіді	Кількість балів, що виставляються студенту за відповідь на одне питання
Відсутність правильної відповіді на питання	0
Часткова відповідь на питання	1
Неповна відповідь на питання	2
Повна відповідь на питання	3

Шкала переведення:

Сумарна кількість балів, отриманих при відповіді на окремі питання	Кількість балів, що виставляються студенту
Відсутність правильних відповідей на жодне питання	Не склав
3	12
4	13
5	14
6	15

7	16
8	18
9	20

Мінімальна кількість балів, яку може отримати студент при усній співбесіді з екзаменатором – 12 балів, максимальна кількість балів – 20.

Схвалено на засіданні кафедри іноземних мов
„23” червня 2016 року, протокол № 14

Завідувач кафедри, доц. І. А. Прокоп

19. ПЕРЕЛІК НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Базова

1. Паласюк Г. Б., Чолач В. В. Латинська мова: Підручник. – Тернопіль: «Укрмедкнига», 2000. – 344 с.
2. Світлична Є. І., Толок І. О. Латинська мова: Підручник. – 3-тє видання. – К.: ВД «Професіонал», 20007. – 400 с.

Додаткова

1. Закалюжний М.М., Паласюк Г.Б. Латинська мова і основи медичної термінології. – Тернопіль: “Укрмедкнига”, 2004.
2. Смольська Л. Ю., Кісельова О. Г. Латинська мова і основи медичної термінології. Підручник.- К.: ВСВ «Медицина», 2012. – 356 с.
3. Беляєва О. М. Латинська мова з основами рецептури і клінічної термінології [Текст] : посіб. для студ. вищ. навч. закл. IV рівня акредитації / О. М. Беляєва, І. М. Сологор. - К. : Медицина, 2011. - 256 с.
4. Шевченко Є.М. Латинська мова і основи медичної термінології: Навч. посібник 7-е вид. — Київ: Медицина, 2011.
5. Пилипів О. Основи латинської медичної термінології : навчальний посібник / Ольга Пилипів, Леся Мисловська ; науковий редактор Леся Пилипів. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2012. – 252 с.
6. Чуракова Л. П. Латинсько-український та українсько-латинський словник. – К.: Чумацький шлях, 2009. – 617 с.
7. Закалюжний М.М., Андрейчин М.А., Посібник з анатомічної і клінічної термінології. – К.: “Здоров’я”, 1993. – с. 31-32
8. Беляєва О. М. Латинська мова з основами рецептури і клінічної термінології : [навч. посібн. для студ. вищ. мед. навч. закл.] / О. Беляєва, І. Сологор. — К. : ВСВ «Медицина», 2011. — 256 с.
9. Навчальний словник латинських клінічних термінів. З українськими еквівалентами і тлумаченням / Олена Миколаївна Беляєва. — Полтава : Полтавський літератор, 2010. — 172 с.
120. Рудик О.В., Гуцол М.І. . Клінічна термінологія. Словотвір./ Посібник - Івано-Франківськ: ВД "КГМ", 2010.- 348с.

11. Світлична Є. І. Studemus Latinam [Текст] : Навч. посіб. для студ. вищ. фармац. навч. закл. / Є. І. Світлична, І. О. Толок ; Національна фармацевтична академія України. - Х. : Видавництво НФАУ : Золоті сторінки, 2002. - 177 с.
12. Базовий термінологічний глосарій за програмою з клінічної фармації. / А.Б. Зіменковський, В.М. Пономаренко, О.Р. Піняжко, Т.Г. Калинюк. — Львів — Київ — 2004.

Інформаційні ресурси

- 1.http://intranet.tdmu.edu.ua/data/kafedra/internal/index.php?&path=in_mow/metod_rozrobky/uk/stomat/ptn/%C0%ED%E3%EB%B3%E9%F1%FC%EA%E0%20%EC%EE%E2%E0/1/
- 2.http://intranet.tdmu.edu.ua/data/kafedra/internal/index.php?&path=in_mow/classes_stud/uk/stomat/ptn/%C0%ED%E3%EB%B3%E9%F1%FC%EA%E0%20%EC%EE%E2%E0/1/